

Pura Passió

D'Annie Ernaux

Del 5 de juny al 22 de juny

Sinopsi

Pura passió narra, en primera persona, sense filtres i en femení, la història d'amor i obsessió d'una dona per un home. La protagonista se submergeix en el record de la seva passió fent un exercici d'estil per a explicar-nos la història amb la lucidesa més gran, la que ara es pot permetre perquè ha tornat a la vida després d'haver sobreviscut a la seva obsessió.

Les pàgines expliquen la història d'una dona i un home que comparteixen una intensa relació clandestina. Ell, estranger, està casat i és inaccessible. L'avisava amb una trucada sempre que sorgeix l'oportunitat de passar temps plegats. Les trobades que se succeeixen són breus, amb el sexe consumit turmentadament pel pressentiment de l'abandó. Quan ella el veu vestir-se i marxar reprèn, on la va deixar, aquesta espera obsessiva: per ell, per una trucada, per la següent trobada.

"Desitjava no haver de fer res més que esperar-lo". No hi ha ironia, ni cap intent d'explicar aquesta passió, o de distanciar-se d'ella com es fa amb quelcom insensat. Al seu lloc, hi és l'exposició d'una addicció que comença al cos i que es filtra, ennuvolant la ment.

Nota del director

Per què no es parla de la passió que viuen les dones a partir d'una edat determinada? Potser el desig existeix només en la joventut? La meua primera motivació per adaptar la novel·la PURA PASSIÓ sorgeix arran d'aquestes dues preguntes. El desig sempre ha estat prerrogativa de l'home: el depredador, el seductor. Quan es tracta de dones joves, difícilment s'aconsegueix evitar la sexualització o l'acusa d'histèria; en canvi, del desig de les dones adultes es parla poc. Tenim una herència que situa la sexualitat i l'erotisme en un lloc de càstig, de foscor. El desig continua sent un tabú, i crec que és necessari parlar d'ell per col·locar-lo en un lloc de llum.

Amb aquest projecte he volgut posar al centre l'obsessió, la passió i el desig d'una dona adulta sense el filtre de mirades cíniques o judicis moralistes. He investigat el desig unilateral i incomplet, aquell que necessita una distància insuperable amb l'objecte que l'inspira, perquè és justament aquesta distància allò que permet l'al·lucinació. Un desig complet i satisfet seria perillós, perquè mort. En PURA PASSIÓ, en canvi, el desig no és pueril o naïf, sinó gairebé racional, controlat i buscat per l'autora mateixa. No hi ha domesticació: és un impuls irracional, desenfrenat, incompreensible, vivíssim.

Hi ha el risc que les coses que no es nomenen deixin d'existir, per això crec que és tan important posar en escena un text que, entorn del DESIG d'una DONA ADULTA per un home més jove i casat, construeixi una feminitat bella, crua i complexa. Personalment, no tinc molts referents que abordin el desig en edat adulta, i són escassos els que parlin de desig en altres edats, sense sexualitzar. He parlat poc de passió amb la meua mare, amb les meues àvies o tietes, amb altres persones grans. És que elles no tenen desig? Mai s'han obsessionat amb algú? On estan representades aquestes dones? PURA PASSIÓ parla d'una història íntima que és alhora universal i compartida per moltes dones a qui se'ls ha prohibit, conscientment o inconscientment, parlar obertament de desig. Els seus cossos i les seves passions estan amagats. La mirada patriarcal no li deixa espais, perquè només busca l'atractiu de la joventut, del despertar sexual, dels primers enamoraments. Envellim, els nostres cossos canvien: significa això que ja no podem desitjar, que ja no sentim plaer? Aquest projecte posa al centre el desig de la dona, amb la seva existència, la seva bellesa i el seu erotisme.

Lucia Del Greco

Autoria: Annie Ernaux

Traducció: Lucia del Greco (a partir de la versió italiana)

Dramatúrgia i direcció: Lucia Del Greco

Repartiment: Cristina Plazas

Disseny d'espai: Pol Roig

Disseny de llums: Cube.bz

Vestuari: Pau Aulí

Espai sonor: Pere Jou & Aurora Bauzà

Moviment: Lorena Nogal

Disseny de motor: Lali Canosa

Ajudantia de direcció en pràctiques: Inés J. Borrell

Ajudantia d'escenografia en pràctiques: Lucía Castro

Fotografia cartell: Monica Lek

Fotografia escena: Felipe Mena

Direcció de producció: Júlia Simó Puyo

Producció executiva: Maria Rovelló

Ajudantia de producció: Guillem Albasanz

Confecció vestuari: Època Barcelona

Més informació a atrium@atrium.cat

Telèfon: 931 824 606 / 661 981 799

En associació amb

Amb el suport de

